

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

V Praze dne 1. prosince 2024

Pastýřský list k Jubilejnímu roku 2025

Drazí bratři a sestry,

na začátku Adventu srdečně zdravím každého z vás a sděluji vám, že na Štědrý den zahájí papež František v Římě Jubilejní rok 2025 a ukončí ho na Tři krále 2026. Z jeho rozhodnutí zahájí biskupové jubilejní rok ve svých katedrálách na svátek Svaté Rodiny a na stejný svátek za rok jej ukončí. Rád vás **všechny zvu na zahájení Jubilejního roku do Katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v neděli 29. 12. v 17 hodin.**

Naděje se rodí z lásky a stojí na lásce, která tryská z Ježíšova srdce probodeného na kříži, píše papež František. Křesťanská naděje se nemýlí a neklame, protože stojí na jistotě, že nic a nikdo nás nemůže odloučit od Boží lásky.

Člověk stvořený k Božím obrazu se nemůže spokojit s přežíváním a jen s materiálními věcmi. Naděje je ctností, která věřícímu nabízí orientaci, určuje směr a cíl jeho života. Potřebujeme „překypovat nadějí“, abychom věrohodně a přitažlivě svědčili o víře a lásce. Kéž umí každý člověk bratrsky pohledět na druhého, projevit mu přátelství, upřímně mu naslouchat nebo mu nezištně posloužit. Tyto projevy se pak stávají semínkem naděje.

Základem naší naděje je vyznání: „Věřím v život věčný.“ V těchto slovech nachází křesťanská naděje stěžejní pilíř. Je to božská ctnost, kterou toužíme po věčném životě jako po svém štěstí. Jestli naděje ve věčný život chybí, je důstojnost člověka vážně poškozena. Otázky po smyslu života a smrti, viny a bolesti zůstávají bez řešení, takže lidé pak nezdědka upadají do beznaděje. My žijeme v naději, že budeme žít v Kristu na věky.

Dívat se do budoucnosti s nadějí také znamená s odvahou darovat své síly pro budoucnost. Bez této perspektivy, bez odvahy předávat život a víru se proměňujeme v umírající společnost. Naopak!

Touha mladých lidí po dětech, které jsou ovocem jejich plodné lásky, otevírá každé společnosti budoucnost a je záležitostí naděje. Podobně touha dělit se o svou víru s druhými, zvláště s dětmi, otevírá budoucnost církvi.

Jubilejní rok je pro nás velkou příležitostí k šíření naděje cestou vlastního obrácení a skutků, které o našem obrácení svědčí.

Předně se jedná o **přiblížení se do Boží blízkosti**: k tomu slouží čas věnovaný osobní a společné modlitbě, zvláště modlitbě v našich rodinách. Stejný cíl mají i poutě spojené s pokáním. Může jít o účast na společné národní pouti do Říma ve dnech 28. až 30. března 2025.

Během Svatého roku lze putovat častěji na **místa v naší arcidiecézi**, kde je též možné získat odpustky spojené s jubilejním rokem. **Určuji tato**: katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha, papežské baziliky: sv. Markéty Praha-Břevnov, Nanebevzetí P. Marie Praha-Strahov, sv. Petra a Pavla Praha-Vyšehrad, svatého Jakuba Staršího Praha-Staré Město, a sv. Ludmily Praha-Vinohrady. Dále pak baziliku Nanebevzetí P. Marie Svatá Hora, kostel Nanebevzetí Panny Marie Stará Boleslav, kostel Navštívení Panny Marie Hrádek u Vlašimi a Hájek u Prahy.

Skutky, které vyjadřují kajícího ducha a svědčí o našem obrácení, jsou **skutky milosrdenství tělesného**: sytit hladové, dát napít žíznivým, oblékat nahé, přijmout cizince, pečovat o nemocné, navštívit vězně a pohřbívat mrtvé, a **skutky milosrdenství duchovního**: radit pochybujícím, učit neznalé, napomínat hříšníky, těšit zarmoucené, odpouštět urážky, trpělivě snášet protivné lidi, modlit se k Bohu za živé i zemřelé.

Nabízí se znovuobjevení **pátku jako dne pokání**, kdy se můžeme snažit chránit se zbytečného rozptylování, nezapnout po celý den média či sociální sítě; zdržet se zbytečného konzumu, postit se, odřeknout si alkohol, kouření či drogy; darovat přiměřenou částku na potřeby chudých či církve, nebo věnovat čas dobrovolné službě.

Svatý rok nabízí mimořádné zapojení se do šíření Božího milosrdenství získáváním odpustků nejen pro sebe, ale i pro zemřelé. K získání odpustků, tedy odpuštění časných trestů za hříchy již odpuštěné, je třeba kromě pouti na stanovené místo, kde se účastníme mše svaté či jiné společné pobožnosti nebo aspoň soukromé modlitby, splnit i obecné podmínky: Nemít zalíbení v žádném hříchu, být očištěn od hříchů skrze svátost míření a v ten den být posílen svatým přijímáním a pomodlit se na úmysl Svatého otce.

Odpustky umožňují objevit, jak bezmezné je Boží milosrdenství. Ne náhodou byl kdysi pojem „milosrdenství“ synonymem pro pojem „odpustek“, a to právě proto, že se jím chce vyjádřit úplnost Božího odpuštění, které nezná hranic.

Odpustky mohou získat i staří a nemocní na svém lůžku, když k uvedeným modlitbám obětují své utrpení nebo těžkosti života.

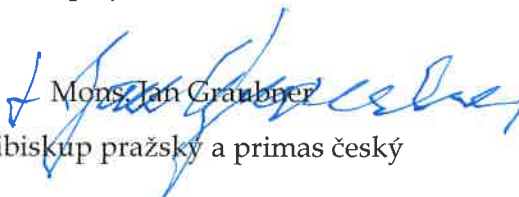
Svátost smíření představuje zásadní a nepostradatelný krok na cestě víry. Při naší zpovědi dovolujeme Pánu, aby zničil naše hříchy, uzdravil naše srdce, pozvedl nás a objal, aby nám dal poznat svou něžnou a soucitnou tvář. Je to nejlepší způsob, jak poznávat Boha, když zakusíme jeho odpuštění. Odpuštěním se nepředělá minulost, odpuštění nemůže změnit to, co se už stalo. Může však změnit budoucnost a umožnit to, že budeme žít jinak, bez zášti, jízlivosti a pomsty. Budoucnost projasněná odpuštěním se dokáže dívat na minulost jinými očima, pokojnějšíma, i když ještě zalitými slzami.

Bratři a sestry,

Svatý rok se ponese ve znamení naděje v Boha. Kéž nám pomůže znovu nalézt potřebnou důvěru v církvi, ve společnosti, v mezilidských vztazích a v mezinárodním dění, v podpoře důstojnosti člověka a v úctě ke stvoření.

Zapojme se každý podle svých možností a prožijme Jubilejní rok jako období Boží milosti. Ať nás provází blízkost a pozornost Panny Marie.

Požehnané adventní dny vám všem ze srdce přeje a žehná

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

P.S. Přečtěte o 1. neděli adventní místo homilie